

turales que son patrimonio de todos los valencianos y valencianas.

Ahora, superadas ya las elecciones municipales y autonómicas, cuando cada quien ha conseguido ya su escaño de concejal y/o diputado, la música de las promesas y la publicidad política se apagará, como ya ha ocurrido otras veces. Por eso, antes de que se olviden de nuevo los compromisos y se abandone la gestión real del territorio en manos de aventureros y mercaderes hemos de recuperar la iniciativa ciudadana y exigir la protección de l'Horta como paso previo a la catalogación de sus valores, su ordenación y fijación de una política racional de usos compatibles.

La consciente e irresponsable dejación de sus responsabilidades por parte de autoridades autonómicas y locales nos está haciendo perder un tiempo precioso. En los últimos años el territorio valenciano ha sido sometido a un proceso de urbanización frenético donde todo es urbanizable. Cauces, humedales, montes, costa, huerta y otros parajes irrepetibles sucumben al hormigón, perdiéndose para siempre. Años durante los cuales los núcleos tradicionales de pueblos y barrios se han visto desatendidos en sus necesidades básicas mientras se creaban nuevas urbanizaciones e instalaciones comerciales y de ocio dispersas, fragmentando artificialmente el espacio metropolitano, separando a la ciudadanía en función de su poder adquisitivo y generando cada vez mayores demandas de recursos e infraestructuras.

Universitat d'estiu

La sisena edició de la Universitat d'Estiu de l'Horta es celebra enguany del 16 al 20 de juliol en l'IES Tirant lo Blanch de Torrent sota el títol "L'Horta, tresor per a tots. Formigo, diners per a uns pocs".

La Universitat d'Estiu de l'Horta és, des del seu origen, un punt de trobada per a la reflexió, l'aprenentatge, el debat i la sensibilització al voltant de la realitat i els problemes de l'horta. Pren el coneixement i difusió de la realitat de l'horta com

a punt de partida per a plantejaments més globals i com a problemàtica i acció local que ens fa prendre consciència d'altres problemàtiques i lluites. Per a inscripcions i més informació: <http://www.perlhorta.org>

Como ha reconocido la Universitat de València l'Horta es "un dels paisatges culturals més importants de la conca del Mediterrani, és encara una bona mostra de la cultura agrària de les societats Mediterrànies al llarg dels segles" y "com a obra humana és un ben cultural de primera magnitud del patrimoni de la humanitat, el qual ha de ser protegit amb la màxima urgència". Una valoració que contrasta con reducció y fragmentació accelerada de su superficie frente al incremento exponencial del suelo urbanizado, de tal forma que más de 14.500 Ha de suelo han sido ya selladas definitivamente por la urbanización, infraestructuras, usos industriales o de ocio, etc., mientras que apenas 8.500 Ha, de un total de 26.800 de suelo agrícola, continuaban dedicadas a cultivos propiamente hortícolas y que tan sólo 13 ámbitos de huerta superan aún el kilómetro cuadrado de superficie.

EUROPA MARCA EL CAMINO.

Entretanto las Instituciones europeas apuntan en otra dirección, el Dictamen adoptado, sin ningún voto en contra por el Consejo Económico y Social Europeo en septiembre de 2004, a favor de la preservación y el desarrollo de "la agricultura periurbana", viene a señalar orientaciones para la definición de la Política Agraria Común que apuntan a la configuración de proyectos territoriales de preservación y desarrollo de los espacios con agricultura periurbana, la estabilidad de su superficie mediante la reducción de la presión urbanística y los usos aje-

nos a la actividad agraria y su gestión integral por entes gestores supramunicipales responsables de articular un consenso entre la ciudadanía, la administración y los agricultores basado en un contrato para la gestión agraria sostenible. Algunas áreas metropolitanas y ciudades intermedias europeas trabajan ya para encontrar la mejor forma de poner en práctica esas nuevas orientaciones territoriales y situarse así en la mejor disposición para recabar los fondos comunitarios que se destinen a la puesta en valor de los espacios agrícolas periurbanos europeos y a los que l'Horta de Valencia podría también tener acceso si detenemos su actual ritmo de destrucción

Es cierto que todos los datos indican que la situación de l'Horta es crítica. Expertos como F. Glick o E. García coincidieron hace ya algún tiempo en augurarle no más de quince años. Realmente no es mucho tiempo para reaccionar y revertir una tendencia que nos hace dilapidar la herencia recibida y que de nosot@s depende que las futuras generaciones puedan disfrutar. Se trata de acabar con la tendencia al despilfarro que confunde, interesadamente y sólo en beneficio de unos pocos, destrucción del entorno y crecimiento urbanístico con el desarrollo que una mayoría desea, un desarrollo equilibrado y sostenible que haga compatible la pervivencia de un patrimonio que nos identifica y que puede ser un elemento para una prosperidad equitativa para las generaciones actuales y también para las futuras.

Antes de que se olviden de nuevo los compromisos y se abandone la gestión real del territorio en manos de aventureros y mercaderes hemos de recuperar la iniciativa ciudadana

ZAL: LA DESTRUCCIÓ IMPUNE

ANNA GIMENO

Quasi deu anys després de l'inici dels tràmits per a la urbanització amb caràcter urgent de la ZAL del port de València, i set anys després de l'inici de l'expedient d'expropiació urgent, la zona continua sense activitat econòmica, sense els accesos acabats i pràcticament en situació d'abandó. És més, tornen a escoltar-se veus que suggereixen la conveniència de traslladar la futura activitat de la ZAL a Sagunt.

Aquesta idea ja l'apuntaren nombrosos experts abans de que l'horta de La Punta fora absolutament arrassada fa ara 4 anys. També l'apuntaren els veïns i els col·lectius ciutadans com Per l'Horta a les seues denúncies públiques i als seus recursos contenciosos-administratius, explicant

que no tenia raó de ser l'esmentada urgència sense estudis territorials més exhaustius i el consens ciutadà quan es tractava de destrossar una horta de tanta qualitat, sobre tot si es tenia en compte que la destrucció sense reflexió era pagar un preu molt alt perquè era una acció del tot irreversible.

Els veïns de La Punta se'n tingueren que anar per la força, molts d'ells sense poder arregar els seus efectes personals (a alguns els enderrocaren la casa aprofitant que la vivenda estava sola perquè els amos estaven comprant a Natzarret) i sobre tot sense haver obtingut una vivenda digna abans i a canvi de

deixar la seua pròpia (hui en dia molts encara no tenen la vivenda de retorn promesa), tot perquè les administracions implicades impossaren la necessitat urgent de la ZAL. Ja es veu, la urgència. Qualsevol que passe per allà vorà el que mostra la fotografia: un solar on abans hi havia una horta i una gent

amb saviesa ancestral que junts feien possible tres collites a l'any.

La barraca de la fotografia és la imatge de la cura de l'administració valenciana pel nostre patrimoni.

Encara que puga semblar el contrari, és una barraca única, protegida legalment com element del patrimoni valencià. Com que els seus habitants, fa quatre anys, varen ser desallotjats d'urgència, sota procediment d'expropiació, l'edificació es troba sota la custòdia de l'administració, que hauria d'haver-se encarregat de la seua preservació, com així es va comprometre. Però ja la veuen, abandonada. Per dins està cremada de les fogueres que han fet al seu interior. Fa ja anys que Per l'horta va denunciar la situació i les autoritats competents no han fet res. On està l'oficina de reclamacions i responsabilitats?